

Een dienstbare en levendige geloofsgemeenschap

<p>Kindernevendienst Zondag 3 september Om 10:00 uur</p> 	<p>Koffie ochtend Donderdag 21 september 10:30 tot 12:00 uur.</p>
<p>Aanbidding in de Pio-kapel donderdag 7,14 21 en 28 september van 16:00 t/m 17:00 uur</p> 	<p>Jubileum Diaken Vugs 17 september 10.00 uur</p>

VREDE?

De week voor de vrede staat weer voor de deur.

Mogen we alleen maar in die ene week

vredebrenners zijn,

of mogen we dat altijd?

Vrede met jezelf,

met mijn gezin,

met mijn familie,

met mijn naaste?.

Vrede brengen kan en moet op elk moment van ons leven.

En dat is niet zo moeilijk en het kost zo weinig euro's.

Lees maar eens door en bepaal dan je standpunt.

Denk je ook eens even in dat jij het bent.

Eenzaam.

Eenzaamheid:

alleen in je kamer zitten,

alleen naar muziek luisteren,

alleen die dingen doen die je eerst samen deed.

Wachten op iemand, die toch nooit komt.

Wachten op een brief,

op een telefoontje,

midden in een groep staan en toch alleen zijn.

Eenzaamheid, een verschrikking.

Kan ik hierin vrede brengen?

Indien mijn antwoord ja is,

dan komt er vrede in mijn eigen hart,

in dat van mijn gezinsleden

en hopelijk ook in dat van mijn hele familie.

Hans Vugs, diaken-pastor

UIT ONZE PAROCHIE AGENDA.

Door het H. Doopsel in onze parochiegemeenschap opgenomen:

Op zondag 25 juni 2017 kwam te samen met heel veel mensen **LEVI LEENES** naar onze prachtige Pio-kapel om door het H. Doopsel opgenomen te worden in onze geloofsgemeenschap. Met hem waren natuurlijk zijn papa en mama: Dennis Leenes en Gitta Kneepkens meegekomen, maar ook zijn peetoom Mike Kneepkens en peettante Kristel Leenes, opa's en oma's, ooms en tantes en heel veel vriendjes en vriendinnetjes. Levi krijgt bij zijn doop de namen: Levi, Hendricus, Egbertus. Levi omdat zijn ouders dat een mooie naam vonden, en Hendricus en Egbertus naar de beide grootvaders van Levi. Daarmee geven zijn ouders aan dat Levi geen eenling is maar door zijn opa's met heel veel mensen is verbonden. Zijn beide peetouders hebben heel plechtig beloofd dat Levi nimmer een afspraak hoeft te maken als hij bij hen wil komen buurten, maar dat hij te allen tijde van hartelijk welkom is. Ook de kindjes hebben Levi beloofd, dat hij met hen mag meespelen, als hij straks groter gegroeid is, ja zelfs de meisjes hebben gezegd dat Levi zelfs met hun poppen mocht spelen. Nadat de dopeling het teken van Jezus had ontvangen op zijn voorhoofd, zijn mond en in zijn hart, kreeg hij ook dat kruisteken van zijn papa en mama, van zijn peetoom en peettante, en van alle opa's en oma's.

Van bijna alle kinderen kreeg hij zelfs nog een heel lief kusje. Nadat we heel geïnteresseerd naar het verhaal van Jezus hebben geluisterd, zijn we op zoek gegaan naar alle spullen die we nodig hebben voor een doop. De schelp en de handdoek was er, we wisten zelfs de bak met water te vinden, we hebben een doopkaars gevonden en de H. Olie. Ja water is van levensbelang voor de mensen, maar niet alleen voor de mensen ook voor de dieren, bloemen en planten. Want als ze geen water krijgen dan gaan we allen dood en dat doen we liever niet. De H. Olie dringt helemaal in Levi in om hem te beschermen en om hem soepel te houden, de kaars om licht en warmte te geven, maar ook voor de gezelligheid, de handdoek om het hoofdje van Levi af te drogen en de schelp om het water uit de doopvont te scheppen. Daarna hebben we met alle kinderen en papa en mama en met de peetouders een dak boven Levi gemaakt en de goede God gebeden hat Hij Levi en ons allen mag begeleiden op onze weg door het leven. Bij de doop mocht de peettante Levi vasthouden en stond de moeder gereed om haar lieve schat af te drogen. Maar Levi gaf geen enkele kick toen dat koude water over zijn hoofdje stroomde. De kinderen vonden dat water ook niet koud. Nadat zijn peetoom zijn nieuwe doopkaars had aangestoken aan de Paaskaars, kregen alle kinderen een beetje van dat nieuwe vuur van Levi.

Daarna zijn we naar Moeder Maria gegaan en hebben haar gevraagd om ook een hemelse moeder voor Levi te zijn en natuurlijk ook voor ons allen. Nadat we het lang zal hij leven hebben gezongen hebben we met heel veel kinderen de doopklok geluid en dat was tot in de stad te horen.

Levi woont met zijn papa en mama in de Kard. van Rossumstraat

Hierna kwamen Brian Driessen en Wendy de Kock te samen met hun allerliefste schat **EAVY DRIESSEN** naar onze kerk om Eavy te laten opnemen in onze geloofsgemeenschap. Met haar waren ook haar

peetoom en haar peettante mee gekomen: Roy de Kock en Danielle Driessen, opa's en oma's, ooms en tantes en vrienden en vriendinnetjes. Papa en mama hebben Eavy beloofd om hele goede ouders voor haar te zijn en de peetoom en peettante hebben te amen

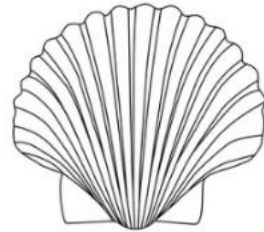
gezegd, dat zij te allen tijde van harte welkom is bij hen en nooit van te voren hoeft af te spreken. De voordeur staat altijd voor haar open. De aanwezige kinderen hebben Eavy beloofd dat zij altijd mee mag spelen, alleen een meisje heeft gezegd dat Eavy alleen maar met haar eigen poppen mag spelen, niet die van haar.

Zoals alle dopelingen kreeg ook Eavy het teken van Jezus en wel op haar voorhoofd, op haar mond en in haar hart. Papa en mama hebben haar ook een kruisje gegeven, en peetoom en peettante kwamen maar wat graag om hun petekind een kruisje op het voorhoofd te geven. Mama ging daarna met haar lieve schat naar de opa's en oma's om ook van hen het teken van Jezus te ontvangen. Van alle kinderen kreeg Eavy een heel lief klein kusje. We hebben, groot en klein, geluisterd naar de Blijde Boodschap die Jezus ons steeds weer komt brengen. Als teken dat Eavy op haar weg door het leven op ons allen kan en mag rekenen hebben we een dak van heel veel handen boven haar gemaakt. En de goede God gebeden dat Hij Eavy en ons allen op onze weg door het leven mag begeleiden en sturen. Na het uitspreken van onze geloofsbelijdenis, is Eavy gedoopt met het doopwater dat plechtig gezegend is in de Paaswake 2017. Toen het koude water over haar hoofdje stroomde gaf ze geen enkel teken van schrik, maar toen het hoofd afgedroogd werd, was ze het er niet mee eens. Bij de doop kreeg Eavy de doopnamen: Eavy Carolina Ariana. Eavy is een mooie naam en de namen Carolina en Ariana heeft zij van haar grootmoeders ontvangen, Aangevend dat ook zij geen eenling in onze wereld is, maar met hele veel mensen verbonden. Maar heel gelaten mocht ik haar een kruisje met H. Chrisma-olie geven. En trots ontving de peetoom de mooie nieuwe doopkaars van Eavy en alle kinderen kregen ook een beetje van dat vuur. Na het bidden van het Onze Vader, zijn we in een lange stoet met alle mensen naar Moeder Maria gegaan en hebben haar dank je wel gezegd, maar bovenal gevraagd dat

zij Eavy en ons allemaal wil begeleiden op onze moeilijke weg door het leven. Nadat God Eavy en ons allemaal zijn zegen voor de toekomst had gegeven, hebben we samen heel hard het lang zal ze leven gezongen, ja zo hard dat de overburen kamen vragen of er iets bijzonders aan de hand was. Gelukkig waren er een aantal kinderen die heel frank en vrij de doopklok wilde luiden, niet wetende wat er zou gebeuren. Ze schrokken er wel van, maar toch hebben ze allemaal de klok driemaal laten luiden. Eavy woont met haar papa en mama in de Tongerlose Hoefstraat 103.

Op zondag 2 juli kwam de hele familie van **CHARAYA MAKDONALD en JAYLIANO MAKDONALD** in onze prachtige Piokapel bijeen om deze twee kinderen van harte welkom te heten in onze parochiegemeenschap. Het is geen tweeling, maar het zijn neef en nicht en de mama's wilden graag deze twee schatten in een viering laten dopen. Charaya was al ouder en Jayliano was van september 2016. Charaya krijgt bij haar doop de namen Charaya Brendale Amanda hele mooie namen, die ook de Verbinding aangeven met hele belangrijke personen uit de familie. Jayliano krijgt de namen Jayliano Jeramiah Theodorus Gerard ook namen die de papa en mama heel mooi vonden en namen van lieve mensen uit de familie. De beide mama's hebben beloofd om hun lieve schat met heel veel zorg en aandacht op te voeden en te leren, ja zelfs het verhaal van Jezus te vertellen. Jayliano heeft als peetoom Severiano Makdonald en de peettantes Saskia, Pricilla en Euducia Makdonald;

Charaya moest met minder genoeg nemen want zij kreeg twee peettantes Natasjs en Euducia Makdonald. Alle peetouders van beide lievelingen hebben heel plechtig aan hun petekind beloofd dat hij en zij altijd van harte welkom is bij hen en dat zij geen van beide een afspraak hoefden te maken. Opa en oma en alle aanwezigen hadden oor en oog voor het verhaal van Jezus en zij hebben driftig mee gezocht naar alles wat we nodig hebben voor de kinderen te dopen. Het gemakkelijkste waren wel de schelpen en de handdoeken om het hoofd af te drogen. Voor we het water gevonden hadden: dat duurde langer, want de deksel lag nog steeds op de doopvont. De kinderen wisten wel waarom we water nodig hebben. Want elke dag moeten we water gebruiken om te drinken en om te koken. Maar ook de dieren en de planten en bomen hebben water nodig want anders gaan ze dood. Ook de H. Chrisma olie hebben we gevonden en die krijgen de kinderen om door God beschermd te worden op hun weg door het leven. En natuurlijk de doopkaars. Want de broer en zus van Charaya. Chevairo en Chavienna, hebben aan het begin van de doopviering met behulp van hun peetouders weer hun eigen doopkaars aangemaakt. Natuurlijk heeft Naioby, de zus van Jayliano ook haar doopkaars weer aangemaakt en daar heeft haar peettante bij geholpen. Toen alles verteld was hebben we boven de twee dopelingen met zijn allen een dak gemaakt en de goede God dank je wel gezegd en gevraagd dat Hij zowel Charaya als wel Jayliano mag

beschermen op hun weg door het leven. Nadat we ons geloof in de Drieëne God hadden beleden en de beloften hadden uitgesproken, hebben we eerst Charaya gedoopt, die kon heel goed op de stoel staan en zo boven de doopvont hangen, daarna hield opa Jayliano ten doop. Alle kinderen waren wel van mening dat het water heel koud was. Charaya en Jayliano hebben beide een kruisje met H. Chrisma olie gekregen en gevraagd dat God in hen zou dringen en hun heel goed mag beschermen op die toch al moeilijke weg door het leven. Nadat de peettantes de doopkaars van hun petekind hadden ontstoken, kregen alle kinderen een beetje van hun vuur. Nadat we het Onze Vader te samen hadden gebeden, zijn we in een grote rij van mensen naar Moeder Maria gegaan in de grote kerk. Daar hebben we ons kaarsje neergezet, want dat kaarsje kan blijven branden en zo ons gebed tot haar voortzetten. We hebben Maria dank je wel gezegd en gebeden dat zij deze twee dopelingen, maar ook ons allen mag blijven beschermen op onze weg door het leven. Na de zegen hebben we het lang zullen ze leven gezongen en is met heel veel liefde de grote doopklok geluid. Deze was tot ver in de omgeving te horen.

Charaya woont met haar broer en zus en haar ouders in de Sacharias Jansenstraat 35 en Jayliano woont met zijn zus en zijn ouders in de Jan van der Heijdenstaat 26.

Op zondag 9 juli 2017 kwam **ROMY HEIJ** met haar papa en mama, Jan Heij en Samantha Lauwerijssen, met haar zus Britney, met haar peetoom en peettante: Arjan Heij en Alinda Heij. Met opa's en oma's, ooms en tantes en heel veel vriendjes en vriendinnetjes naar onze kerk om opgenomen te worden in onze parochiegemeenschap. Nadat iedereen welkom was geheten hebben we kaarsjes aangestoken voor de overledenen, te weten opa Heij, oma Smits en alle overledenen van de familie. Daarna heeft Britney met haar peetouders haar doopkaars weer eens aangemaakt, maar papa en mama hadden die per ongeluk in de doos in de zon laten liggen en nu kon deze niet meer op een pin gezet worden. Dus moest per toerbeurt iemand deze vasthouden. Romy krijgt bij de doop de namen: Romy Fritzy Arianne Lynn, mooie namen maar ook namen van hele bijzondere mensen in het leven van Romy. Papa en mama hebben hun belofte naar Romy plechtig bevestigd en hebben haar beloofd om alles in het werk te stellen om Romy goed te begeleiden op haar weg door het leven. Ook peetoom en peettante hebben duidelijk beloofd, dat Romy nimmer een afspraak bij hen hoeft te maken en dat zij altijd van harte welkom is. Na het verhaal van Jezus hebben we gesproken waarom water in ons leven zo belangrijk is. We kunnen het geen dag missen. We moeten drinken en wij niet alleen, maar ook de dieren, planten, bloemen, bomen en vissen hebben broodnodig water te drinken. De doopkaars die Romy gaat ontvangen vonden ze allemaal heel mooi, maar een kaars geeft warmte en licht, maar ook gezelligheid en daarom steken mensen vaak een kaars aan. Olie

hebben we nodig om friet te bakken, maar de auto moet ook olie hebben om alles te laten smeren. En een worstelaar die wereldkampioen wil worden smeert zich helemaal in met olie en dan kun je hem niet pakken, want je glijdt van hem af. Daarom ook krijgt Romy een kruisje met olie, dat God haar mag beschermen. Iedereen heeft meegeholpen om een beschermend dak boven Romy te maken, want iedereen wil Romy bijstaan in het leven. Nadat we de geloofsbelijdenis hadden uitgesproken, heeft papa Jan haar dochter ten doop gehouden. Romy gaf geen enkele kick toen zij dat koude water over haar hoofdje voelde stromen. Nadat peetoom haar doopkaars had aangemaakt aan de grote Paaskaars, kregen alle kinderen een beetje van dat bijzondere vuur van Romy. Samen hebben we het nieuwe Onze Vader gebeden en zijn toen in een grote stoet naar Moeder Maria gegaan in de kerk. Daar hebben alle kinderen hun lichtje neergezet en we hebben Maria gebeden dat zij Romy, maar ook ons allen op de weg door het leven mag beschermen. Na de zegen hebben we het lang zal zij leven gezongen en toen werd er een spurt genomen om zo snel en hard mogelijk de doopklok te laten luiden. En animo was er voldoende. Romy woont met haar zus Britney en hun ouders in de Pelikaanstraat 26.

Direct hierna stroomde onze mooie Piokapel vol met hele vrolijke mensen die samen gekomen waren om **ELYZA VERHAGEN** van harte welkom te heten in onze geloofsgemeenschap. Natuurlijk waren haar papa en mama, Remco Verhagen en Annemarie Spoor, haar broer Santi, haar peettantes Linda Pibiri en Rowena Verhagen, haar opa's en oma's, ooms en tantes en gelukkig ook vriendjes en vriendinnetjes meegekomen. Allemaal hele vrolijke mensen. Aan het begin heeft Santi met zijn peetouders zijn doopkaars weer eens aangemaakt. Daarna kreeg Elyza een kruisje op haar voorhoofd en op haar lippen en in haar hart, maar ook de papa en mama, peettantes en alle opa's en oma's hebben Elyza een kruisje op haar voorhoofd gegeven. Heel gespannen werd er geluisterd naar het verhaal van Jezus en hebben we beloofd om in de toekomst niemand buiten te sluiten. Iedereen mag meedoen en iedereen is even belangrijk als de ander. Dat was de boodschap die Jezus ons vandaag vertelde. Alle kinderen stonden te duwen om zo dicht mogelijk bij Elyza te staan om samen een beschermend dak boven Elyza te maken. Alle kinderen hadden Elyza beloofd dat als zij straks groter gegroeid is, dat zij dan met hen mee mag spelen. De jongens hebben zelfs beloofd dat als ze aan het voetballen zijn, dat Elyza dan ook mee mag doen, en de meisjes hebben gezegd dat Elyza zelfs met hun poppen mag spelen en ze mag aan- en uitkleden. Ook Remco en Annemarie en de peettantes hebben hun geloof uitgesproken en zij hebben beloofd er altijd

voor Elyza te zijn. Bij de doop kreeg Elyza de namen: Elyza Clara Monica. Papa en mama vonden dat hele mooie namen, maar het zijn ook namen van hele belangrijke mensen in het leven van Elyza. Ook kreeg Elyza een kruisje met H. Chrisma olie en hebben we God gebeden dat Hij Elyza helemaal mag omringen met zijn goedheid en liefde. Een van de peettantes mocht haar doopkaars aanmaken en meteen aan alle kinderen een klein beetje van dat nieuwe vuur geven. Na het Onze Vader gebeden te hebben zijn we in een lang optocht naar Moeder Maria gegaan met onze lichtjes. Deze hebben wij bij Maria gezet, haar gebeden dat zij Elyza en ons allen wil begeleiden op onze vaak moeilijke weg door het leven. Deze lichtjes moeten ons gebed nu verder voortzetten, want we moeten gaan zingen en gaan feesten. Toen alles was gebeurd hebben we met heel velen de doopklok geluid en die was tot op de Korvelseweg te horen. Elyza en Santi wonen met hun ouders in de Gronsveldlaan 13.

**WE HEBBEN GEZONGEN:
LANG ZULLEN ZE LEVEN.**

WIJ HEBBEN UIT HANDEN MOETEN GEVEN

Op zaterdag 17 juni 2017 hebben we geheel onverwachts afscheid moeten nemen van **JOS VAN DE RIJDT**, sinds 25 mei 1961 echtgenoot van Hannie van de Rijdt - Horvers. Jos is een goede echtgenoot en een hele goede vader, iemand die altijd klaar stond, waar jij nimmer te veel bent, maar als een goede vriend met je door het leven ging. Hij was een keiharde werker, het manneke met zijn spierwitte krullen, een engeltje, maar heel vaak was het wel een echt bengeltje. Wat zat hij toch vol met kattenkwaad, daar kreeg hij van iedereen een tien voor, en daar was Jos maar wat trots op. Hij glunderde met heel zijn gezicht van links naar rechts. Hij was behulpzaam. Deed moeder een beroep op hem, dan stond hij klaar, maar ook voor andere mensen, waar hij kon helpen, daar was hij present. Hij was een positieve vent en een hele harde werker. 's Zondags middags als hij bij de familie of vrienden op de koffie en borrel was, en het feest was weer afgelopen, dan stond Jos op. Wreef zich genoeglijk in de handen en wist te vertellen: morgen mogen we weer naar het baasje, hij werkte zijn hele leven met plezier. Nimmer heeft hij een hekel aan werken gehad.

De ouders van Jos was zeer consentieuze mensen en

hebben hun kinderen strikt volgens de leer opgevoed. Het was de tijd van alles moest, je moest elke morgen naar de kerk, je moet dit doen, je moet dat doen. Toen in 1975 de vrijheid kwam, heeft hij die met vier armen aangepakt, maar zijn geloof heeft hij nimmer over boord gegooid. Hij hield niet van uiterlijk vertoon. Zijn Hannie mocht elke zondag naar de kerk, hij bracht ze daar met liefde en plezier naar toe. Ja tot zij in Steve Bikohof zaten, elke zaterdagavond bracht hij haar naar Koningsvoorde, waar zij de viering kon bij wonen. Rond de klok van 8 uur was hij weer present en dronk met iedereen koffie mee. Hij was eerlijk. En door zijn doen en laten, heeft hij zijn geloof uitgedragen. Hij staat voor iedereen klaar, waar er te helpen is, dan helpt hij. Hij heeft respect voor iedereen en laat iedereen in zijn eigen waan. Hij is eerlijk naar de ander. Heel belangrijk in ons leven is : hoe leef jij, wat doe jij voor degene die naast jou staat of zit. Help je die of laat je hem naar de pomp lopen. En dat is het verschil tussen een gelovige en een niet gelovige.

Vele jaren heeft Jos ook zijn beste beentje voorgezet bij de KBO, afdeling Trouwlaan. Dat was zijn afdeling, daar stond hij voor klaar, daar heeft hij zijn benen voor onder zijn lijf gelopen. Zijn mensen moesten met raad en daad bijgestaan worden. En daarnaast heeft hij vele uren gewerkt om voor die mensen van de KBO en anderen die mee wilden om dagtochten te organiseren, maar vooral om de jaarlijkse KBO-vakantie weken op te zetten. En die klonken vanaf het begin tot het einde. Dat was een werk waarin hij helemaal opging. Op 9 juni 2016 mocht

hij overgrootopa worden, een moment waar hij met twee ogen en twee oren naar heeft uitgekeken. Hij was er dan ook bij de klippen bij om zijn achterkleindochter in zijn eigen armen te mogen ontvangen. Dat was voor hem het allerbelangrijkste moment van zijn leven. Woorden die bij Jos thuis horen zijn: dolle pret, moppen, feestvieren, carnaval, op vakantie gaan, reisjes regelen en organiseren, een blauwe vlieg, Jammer dat de laatste jaren van zijn leven, zijn geest hem zo in de steek liet. Wat jammer dat hij zo snel en onverwachts is komen te overlijden. Er waren allerlei plannen gemaakt. Om de dag zou Hannie naar hem toe gaan en de andere dagen dan zouden familieleden en vrienden hem bezoeken. Van al wat was geregeld is niets uitgekomen. Dagelijks ging Jos lichamelijk en geestelijk achteruit en op zaterdagmorgen 17 juni 2017 is hij rustig ingeslapen. Jos is 80 jaar mogen worden en is nu uit zijn lijden verlost. En voor ons die achterblijven; wij mogen de handen in een slaan en samen het kruis dat op ons aller schouders is gelegd, dragen. Jos rust nu maar uit, je hoeft nu niet meer te vechten, maar kijk vanuit Gods eeuwige woning tezamen met alle overleden familie leden op Hannie, de kinderen, kleinkinderen en achterkleinkind en stuur hen de goede richting in. Jos rust zacht.

Op vrijdag 23 juni 2017 is te midden van allen die haar zeer dierbaar zijn **MARIANNE KUIJPERS** rustig ingeslapen. Marianne mocht 67 jaar jong worden. Een hele bijzondere moeder. Want een moeder moet van alle markten thuis zijn, moet overal een oplossing voor hebben, moet alles in de gaten houden en moet bovenal woorden, kusjes en streehanden hebben die goed doen, die bemoedigen. Jullie mam was zo'n moeder, die ondanks haar labiele gezondheid, toch op die momenten jullie wist te bemoedigen. Jullie mam was een vrouw die van gezelligheid hield. Mensen om zich heen hebben, aandacht geven, maar ook zeker aandacht krijgen. Daar was zij heel vatbaar voor. Haar leven is niet altijd over rozen gegaan, hele moeilijke tijden heeft zij door moeten worstelen, niet altijd even gemakkelijk. Vaak zat ze in de put omdat ze voor zichzelf geen uitweg meer zag, maar als je naar haar verhaal heel serieus had geluisterd, was een enkel woord voldoende om haar weer op de rit te krijgen. Dan zag ze weer een klein lichtpuntje en kon ze weer verder. Jammer genoeg heeft zij een groot deel van haar leven zo moeten ploeteren en vechten. Maar wat er ook op haar pad tegen kwam, zij wist heel vaak te overwinnen en niet bij de pakken neer te zitten. In 1985, zij was toen ongeveer 35 jaar oud, ging zij haar rijbewijs halen. Daarna kon zij een autootje kopen en was vanaf dat moment niet meer aan huis of in de

nabijheid gekluisterd. Zij trok er op uit. Wat zij ook graag deed was verhuizen. Ze heeft alle kanten van Tilburg gehad. Was het op een gegeven moment niet meer naar haar zin, dan werd er weer ingepakt en alles naar een nieuwe plek gebracht. de langste tijd heeft zij in de van Musschenbroekstraat 30 gewoond. Zij heeft ook van allerlei soorten muziek gehouden, zij ging goed met de tijd mee. Kortom zij was een hele

speciale vrouw. Maar het allermooiste was voor haar: moeder zijn van twee dochters en dat zij ook nog eens oma mocht worden dat was het grootste feest. Van die schatten hield zij. Toen zij het sacrament van de laatste levensfase mocht ontvangen noemde zij ze allemaal nog bij hun naam en wist steeds te vertellen dat zij daar o zo veel van hield. Met Wessel, de jongste van het spul is zij mee naar de kermis geweest. En net zoveel als Wessel van de kermis genoot, genoot zij van dat ventje. Zelfs naar de bioscoop nam ze hem mee en het circus, het waren momenten die zij nimmer kon vergeten. Maar ook Joris en Thomas waren speciale kinderen van oma, Joris omdat hij haar eerste kleinzoon was en van Thomas omdat zij daar zo heerlijk mee kon omgaan. Alle drie werden zij door oma of andere oma verwend, en dat mogen oma's. Als het enigszins kon gaf ze haar kleinkinderen een zakcentje, waar ze zelf iets van mochten kopen. En als zij die glunderende oogjes zag,

was zij apetrots.

Waar zij ook van genoten heeft, dat waren de tochten die zij maakte met broer Alfons. Samen in de scootmobiel naar Den Helder, of Maastricht, ze draaiden er hun hand niet voor om. Het enige belangrijke was steeds: hebben we voldoende zuurstof bij ons!! Jammer dat de laatste maanden haar gezondheid zienderogen achteruit ging. Het was bijna wekelijks dat zij naar het Twee Steden Ziekenhuis moest voor controle of voor een nieuw onderzoek.. De specialisten stonden op het laatst voor een niet op te lossen probleem. Zij en wij stonden met lege handen en konden voor haar niets meer betekenen. Gelukkig is haar een langer lijden bespaard gebleven. Marianne dank je wel voor alles wat jij voor ons gedaan en betekend hebt, rust nu maar uit, geniet er van en houdt ons alsjeblieft in de gaten. Dat wij de goede weg gaan. Rust zacht.

Op maandagmorgen 7 augustus 2017 is te midden van haar zoon toch nog vrij plotseling **ANNIE COOLS - VAN DER SCHOOT**, in de leeftijd van 90 jaar overleden. Jullie moeder en oma was een sterke vrouw, die tot op het einde van haar leven steeds mevrouw Cools is gebleven, in haar al doen en laten, maar ook in haar uiterlijk. Als ik haar in de Vleugel mocht ontmoeten, op de gang, in de huiskamer, dan kwam ze altijd naar mij toe met de woorden: u bent toch van de kerk. En dan kreeg zij van mij altijd een volmondig ja. Ja een hele bijzondere

vrouw heeft jullie pa en opa gehad. Samen hebben zij lief en leed mogen delen, maar ook samen hebben zij hun schouders onder het mannengezin gezet. Bijna 61 jaar getrouwd zijn en jullie pa bijna 90 jaar geworden en jullie moeder de volle 90 jaar jong geworden, het is een voorrecht dat niet vele mensen wordt geschonken. We mogen daarom best eens een dank je wel zeggen. Jullie moeder was de zorgzame spil in jullie gezin. Die altijd in de weer was voor haar mannen. In haar opleiding voor coupeuse, een opleiding die haar zeer mooi was voorgespiegeld, heeft zij vooral geleerd om secuur te zijn. Menigmaal had zij voor zichzelf een jurk gemaakt en als het dan niet helemaal precies zat, werd zo snel mogelijk alles weer losgemaakt en opnieuw begonnen. Wat uit haar hand kwam moest picobello zijn, anders niet. Maar dat pietje secuur zijn had ze niet alleen in de kleding, maar het was door de jaren heen in heel haar doen en laten verweven. Haar hele huis was altijd opgeruimd, alles lag op een vaste plek en rommel tolereerde zij niet. Dat was tot in de Vleugel zo. Toen zij enkele jaren geleden noodgedwongen verhuisde naar de Vleugel heeft zij voor de verzorging best nog wat hand en span diensten verzorgd. Maar ze ging dan met een stapel was, die nog gevouwen moest worden, dan was het meteen: dat doe ik wel. En dan was het ook perfect, daar kon niemand iets aan verbeteren. Oma was stapel gek met haar kleinkinderen. Daar heeft ze wat mee gespeeld en verwend. Toen de achterkleinkinderen kwamen was zij daar ook heel gelukkig mee, jammer dat ze zo weinig met Jasmijn kon spelen en bezig zijn, daar deze nog te klein voor. Waar jullie moeder

helemaal tot ontplooiing kwam was als verzorgster en verpleegster. Daar had zij een hele speciale passie voor. Vader heeft zij bijna tot aan het einde van zijn leven verpleegd en verzorgd. Hij noemde haar zijn privé-verpleegster. Ook haar eigen moeder heeft zij tot haar einde verzorgd en dat deed ze met volle overgave. Maar ze deed dat niet alleen bij familieleden, neen bij iedereen die een beroep op haar deden. Want jullie moeder had van thuis uit geleerd om sociaal te zijn: helpen waar je kunt helpen. Dolgelukkig was ze als haar petekind met zijn vrouw op bezoek kwamen, bijna wekelijks in de Vleugel. En dan tot slot ook nog even een spelletje doen. Zij was ook een hele handige oma, die van gezelligheid hield. Versieren kon ze als de beste met kerstmis, Sinterklaas en de verjaardagen, dat waren heerlijke dagen bij ons moeder en oma. Oma en moeder, dank je wel voor alles wat jij voor ieder van ons hebt gedaan en betekend, rust nu maar uit, gaan maar met onze pa en opa aan tafel en laat je maar lekker bedienen. Rust nu maar eens echt uit.

Op zondag 13 augustus 2017 is toch nog heel plotseling in de leeftijd van 57 jaar **ADRIE NOOREN**, overleden. Je staat dan wel even aan de grond genageld Je zoon afgeven, je vader en opa uit handen geven, je maatje die weg genomen wordt, kortom een daad die we niemand gunnen.

We mogen op dit moment ook in het leven van uw zoon, jullie pa, opa en vriend kijken. Zijn laatste woorden op

zondag waren: Ik moet gaan. De pijn was te groot geworden, veel te lang heeft hij dat met alle talenten die in hem waren, zijn ziekten een plaats in zijn leven gegeven. Maar door de tijd heen werd er niets beter, maar werd het erger. En we mogen op dit moment, even niet naar onze eigen ego kijkend zeggen: vader, Adrie, vriend, dank je wel voor alles wat jij voor ons gedaan hebt, ga maar heen en rust in vrede. Adrie werd je in Oisterwijk geboren. Daar ben je in liefde door je ouders op de weg naar zelfstandigheid begeleid. Daar heb je geleerd wat belangrijk is in ons leven. Niet de centen heb je geleerd, je hebt ze wel nodig, maar veel meer heb je geleerd dat je er moet zijn voor de ander. Nu dat heb je ontzettend duidelijk gemaakt. Veel mensen hebben van jouw liefde en goedheid mogen profiteren. Als iemand jou om hulp en steun vroeg, stond jij klaar, ja zelfs als het moest gaf je jouw hemd nog van je lijf. Je had een goed hart, dat klopte, maar jammer genoeg niet altijd zoals het moest. Daar zijn je gezondheidsproblemen mee begonnen. Ja zelfs je hebt een hartstilstand meegemaakt, maar toch heeft men je kunnen reanimeren en ben je nog jaren doorgedaan. Ook heb je ervaren dat er nog een ander ziektebeeld is namelijk: kanker en hoe. Uiteindelijk was deze ziekte in heel je lijf te vinden. En toch ging je door. Mocht tot dit jaar niemand van jouw directe omgeving op vakantie, dit jaar mocht iedereen gaan. En toen alles weg was, toen heb jij de stap genomen en ons verlaten. Heel rustig ben je ingeslapen, met maar weinig mensen rondom je. Zo wilde jij het hebben, toen gaf jij je pas gewonnen. Je was een lieve vader,

een lieve man, een lieve broer en zoon, maar je was wel heel eigenwijs. En ik haast me te zeggen dat eigenwijs ook wijs is, maar toch je sterke wil, was voor ons niet gemakkelijk om jou op andere gedachten te brengen. Je was best koppig en toegeven dat het ook anders kan, was niet jouw edelste daad. Dat kostte veel kracht. Maar toch was je een man uit een stuk, je had een ontzettend goed hart en je was een gever. Je kon best van alles missen als een ander jou daarom vroeg. Je was heftruckchauffeur en je ging dagelijks graag naar je werk. Met anderen samen te mogen zien en ervaren dat er iets groots tot stand mocht komen, daar was je maar wel wat trots op. Dat kon je vertellen aan ieder die het wilde horen, maar een echte prater was je niet. Echte gesprekken, die gingen jou niet gemakkelijk af. Maar als het over alledaagse dingen ging, zoals wij dat noemen de koetjes en de kalfjes, dan was jij nummer een in het vertellen. Je was een man uit een stuk, een belofte kwam je na, je was een harde werker en was er altijd. Je was wel geen heilige, maar je was wel een mens met heel veel goede eigenschappen, maar ook jij had stekeltjes waar je elkaar mee pijn kunt doen. Je hebt een heel bont leven gehad, je leefde van moment naar moment, maar probeerde in alles het positieve te zien en op te nemen. Je had een passie voor muziek, neen niet alle muziek, maar wel die van de Catsband. Je genoot van die muziek, maar wat een bof toen jij zo'n anderhalf jaar geleden een reis mocht maken naar Volendam en ze daar in levende lijve mocht ontmoeten. Toen kon het niet meer kapot. Op jouw plafond in jouw huis staat het levensgroot

geschreven: Tribute of the Catsband. Daar ging je helemaal in op. Pap, opa, jongen, vriend dank je wel, rust nu maar uit, maar blijf asjeblieft vanuit Gods eeuwige woning ons allen begeleiden op onze weg door het leven.

DAT ZIJ MOGEN RUSTEN IN VREDE.

Intenties in de Gerardus Majella kerk & Koningsvoorde

GM= Gerardus Majella

KV= Koningsvoorde

KND=Kindernevendienst

DK=Dameskoor

HK=Herenkoor

SZ=Samenzang

JK= Jeugdkoor

	Tijd	Locatie		Intentie september
2-3 sept	17.30 19:00	KV	GM	Ineke Vugs – v. Etten Jan Sloot
HK	10:00		GM	
9-10 sept	17:30 19:00 10:00	KV	GM	Ineke Vugs – v. Etten Fien Hultermans –v.Hautum Annie v. Hautum v.w. verj. Corry Bertens – v. Spaendonk v.w. 1 ^{ste} Jaargetijde Jan Graafmans Hans Geerts Jan Sloot Bert & Toos Haers – v.d. Hout
DK			GM	

16-17 sept DK	17:30 19:00 10:00	KV	GM GM	Corry Wouters –v. Gils v.w 1 ^{ste} Jaargetijde Ans van Gammeren v.w. verj. Ineke Vugs – v. Etten José van Puijenbroek Bert en Toos Haers v.d. Hout v.w. Jaargetijde Jos v.d. Rijt
23-24 sept HK	17:30 19:00 10:00	KV	GM GM	Ineke Vugs – v. Etten Fien Hultermans – v. Hautum Henk & Jo v. Gorp v.w. Jaargetijde José v. Puijenbroek Bert & Toos Haers – v.d. Hout Hans Geerts Jan Sloot
30 sept	13:30			Huwelijk Bas Zoontjens & Ilse van Poppel.

Geheugensteuntjes

Datum	Tijd.	Locatie		Activiteit
1 sept	10:30		GM	1 ^{ste} Vrijdag van de Maand
3 sept	10:00		GM	Kindernevendienst
7 sept	16:00 20:00		GM	Stille aanbidding Bijbelgroep
10 sept	1200- 1600		GM	Kerkproeverij open dag kerk
12 sept	10:30		GM	Pio morgen
13 sept	20:00		GM	Infoavond Israëlreis

14 sept	10:30 16:00 20:00		GM GM GM	Kruisverheffing Stille aanbidding Doopvoorbereiding
17 sept	10.00		GM	Jubileum
21 sept	10:30 16:00		GM	Koffie ochtend Stille aanbidding
22 sept	10:00		GM	Redactie de Brug
24 sept	13.00		GM	Ziekendag Trouwlaan

Hans Vugs 25 jaar diaken

Hans Vugs (1938) viert dit jaar zijn 25-jarig diaken jubileum. Momenteel is hij werkzaam als pastor van Parochie de Goede Herder; locatie Gerardus Majella. Om dit te vieren

is er op 17 september 2017 om 10.00 uur een plechtige Hoogmis in de parochiekerk aan de Wassenaerlaan 32 te Tilburg. Na de fusie van de kerken in Tilburg-Zuid tot één grote parochie stond deze kerk op de nominatie voor sluiting. Dankzij de grote inspanningen van Hans Vugs heeft hij de kerk weten te behouden voor de parochie.

Hans groeide in Oisterwijk op waar, onder de markante leiding van Alphons Marks, die op 28 juni 1964 werd benoemd tot pastoor van de Joannesparochie in Oisterwijk, de basis werd gelegd voor zijn latere diakenschap.

Hij was pastoraal bewogen en diplomatiek. Na zijn diakenopleiding van 3 jaar werd hij in 1992 tot diaken gewijd door Mgr. Ter Schure. Door zijn pastores en collegae-diakens wordt hij omschreven als een goede herder, die zich uitstekend in de parochianen kan verplaatsen en zo dienstbaar is naar God, de mensen en de Kerk.

Als vrijwilliger waren hij en zijn vrouw Ineke actief betrokken bij de Joannesparochie in Oisterwijk, waar zij ook in het gemengde koor zongen. In 2001 volgde hij pater Ed van den Berge op als pastor van de Gerardus Majellakerk in Tilburg.

Hans Vugs is al jaren vrijwilliger bij Stichting VNB-Bedevaarten. Hij heeft inmiddels al meer dan 60 bedevaarten naar Lourdes verzorgd. Ook organiseerde hij bedevaarten naar Rome en Israël. Zo heeft hij de Lourdes-devotie en ook andere devoties en bedevaarten een plek kunnen geven in deze parochie.

Biografie Hans Vugs

- Geboren in 1938 in Oisterwijk
- Gymnasium Beekvliet
- Kweekschool
- Voor de klas in Goirle
- Directeur Michaelschool Tilburg
- In 1992 in Den Bosch gewijd tot diaken door Mgr. Ter Schure

Benoemingen:

- Parochie H. Petrus te Vught 1992/1995
- Parochie H. Joannes te Oisterwijk van 1995/2000
- Parochie H. Willibrordus te Berkel-Enschot van 2000/2001
- Parochie Lidwina Gerardus Majella te Tilburg van 2001/2012
- Parochie De Goede Herder te Tilburg vanaf 2012 tot heden

Website: www.hlgm.nl

Facebook: <https://www.facebook.com/parochiehlgm/>

Busbedevaart Tilburg/Goirle naar Kevelaer 2017

Na een succesvolle en prachtige bedevaart in 2016 organiseren we ook dit jaar weer voor de 279ste keer een busreis naar dit mooie bedevaartsoord, en wel op zaterdag 30 september.

Voor informatie verwijzen we u naar de brochures in de kerk. Opgave met vermelding van naam, adres en telefoonnummer kan vooraf via de in de brochure vermelde telefoonnummers, Wij nemen dan contact met u op.

Voor informatie: bel 0617919284 of 0681046149.

Van harte tot ziens,

Gerard van der Schuit,
Pastoraal Assistent,

Voorzitter Tilburgse Broederschap
O.L.V. van Kevelaer.

Re-incarnatie

In 2005 werd de Lidwinakerk gesloten.

Enkele jaren later werd ze gesloopt.

Met veel pijn en moeite (vooral moeite) heb ik toen een wijwatervat kunnen redden, voordat hij door de slopershamer vernield zou worden. Jarelang lag hij bij mij in de schuur.

Tijdens het opruimen dit voorjaar vond ik hem terug en heb hem een mooie plaats gegeven in de tuin.

Cees Bastings

Secretariaat: Gerardus Majella.

Wassenaerlaan 32, 5021 VS Tilburg. Tel: 013-5423455
Geopend elke morgen van 09.00 uur tot 12.00 uur. Van
doop of huwelijk, enz behalve op maandagmorgen. Op
dit secretariaat kunt u terecht voor allerlei sacramenten,
aanvragen van een doopbewijs, doop, huwelijk, jubileum,
enz.

De bovengenoemde diensten kunt u ook regelen via onze
Website: www.hlgm.nl

Voor noodgevallen

Diaken J. Vugs, 06 - 22 45 33 61

Liturgische diensten **Gerardus Majellakerk**

zaterdag.	17.30u	Pio-kapel
zondag.	10.00u	Kerk waarna koffie
2 ^{de} dinsdag	10.30u	Pio-morgen
1 ^{ste} vrijdag	10.30u	Pio-kapel

Koningsvoorde

zaterdag.	19.00u	Restaurant waarna koffie
-----------	--------	--------------------------

Financiën: Giro (IBAN) NL94 INGB 0001 0688 20.

Bank (IBAN) NL64 RABO 0171 2002 17.

t.n.v. Parochie De Goede Herder (locatie Trouwlaan)

Contactblad “De Brug”

Kopij **vóór 21 september** middels e-mail adres: info@hlgm.nl
of in de brievenbus van de kerk.

Je kunt “de Brug” ook vinden op onze website: www.hlgm.nl.

Volg ons ook op Facebook:

https://www.facebook.com/parochiehlgm/?hc_ref=PAGES_TIMELINE

Redactie Parochieblad “De Brug”

M. Kolen – Gerrits, K. van Beijsterveldt, B. Mallens.